

Θέατρον Νεαπόλεως: Οἱ Δοῦκες τῆς Κρήτης, ἔθνικὴ τραγωδία εἰς πράξεις τέσσαρας, ὑπὸ Ἀγγέλου Τανάγρα.

Η υπόθεσις ἐλήφθη ἀπὸ τοὺς «Κρητικούς Γάμους» τοῦ Ζαμπελίου. Εἴμεθα εἰς τὴν Κρήτην ἐνετοκρατουμένην καί, ὡς συνήθως, ἐπαναστατημένην. Ὁ νέος Κανδανολέος, υἱὸς τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἐπαναστατῶν, ἐρωτεύεται τὴν Σοφίαν Δα-Μολίν, θυγατέρα Φράγκου εὐπατρίδου, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ ἐγκατεστημένων. Τοῦ ἔρωτος τούτου ἐπωφελοῦνται οἱ περὶ τὸν Δοῦκα τῆς Κρήτης Ἑνετοὶ διὰ νὰ ρίψουν εἰς τὴν παγίδα τοὺς ἐπαναστάτας. Πείθουν τὸν Δα-Μολίν νὰ προσποιηθῇ ὅτι ἐνοῦται μαζί των ἐνόμων καὶ τὴν κόρην του μὲ τὸν υἱὸν τοῦ ἀρχηγοῦ. Τὸν πιστεύουν, καὶ εἰς τὸ ἐπαναστατικὸν στρατόπεδον γίνονται οἱ περίφημοι γάμοι. Ἐκεῖ, ὁ ἄπιστος Δα-Μολίν ναρκώνει τοὺς Κρήτας πολεμιστὰς μὲ δηλητηριασμένον κρασί, καὶ φεύγει δίδων τὸ σύνθημα τῆς προσβολῆς εἰς τοὺς Ἑνετούς. Ἄλλ' ἢ Σοφία, ἀγαπῶσα ἀληθινὰ τὸν νέον Κανδανολέον, καὶ ἀμέτοχος τῆς συνωμοσίας, μένει μαζί του, ἀποφασισμένη νὰ συναποθάνῃ. Καὶ πραγματικῶς. Οἱ ἐπαναστάται, κατὰ τὴν καλὴν κρητικὴν συνήθειαν, διὰ νὰ μὴ παραδοθῶν, τινάσσονται εἰς τὸν ἄερα. Καὶ ὁ προδότης Δα-Μολίν, ὁ χάνων τόσον τραγικῶς τὴν κόρην του, παραφρονεῖ τραγικώτερα.

Διὰ νὰ δημιουργήσῃ κανεὶς ἀληθινὰ ἐπάνω εἰς τέτοιαν ἱστορικὴν υπόθεσιν, χρειάζεται νὰ εἶνε Σαίξπηρ. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ κ. Τανάγρας, μὴ ὑπερτιμῶν τὰς δυ-

νάμεις του, περιορίσθη σχεδὸν εἰς ἀπλὴν σκηνοθεσίαν. Εἰς τὸ ὑλικὸν δηλ. τὸ ὁποῖον εὔρεν ἔτοιμον, προσεπάθησε νὰ δώσῃ μορφήν θεατρικοῦ ἔργου. Ἡ ἐργασία αὕτη δὲν ἔχει βεβαίως σπουδαίας φιλολογικὰς ἀξιώσεις. Ἐν τούτοις μερικὰ μέρη τῆς σκηνοθεσίας εἶνε καμωμένα μὲ δεξιότητα, καὶ ὑπάρχουν ὠραῖαι σκηναί, αἱ ὁποῖαι, ἂν δὲν ἐπνίγοντο εἰς ρητορικὴν, νὰ ἐφαίνοντο ὠραιότεραι. Ἡ γ' πράξις, μὲ τὸ γλέντι τοῦ γάμου, εἶνε ἢ καλλιτέρα. Οἱ ἠθοποιοὶ ἔπαιξαν σχετικῶς καλὰ. Ὁ δὲ κ. Δ. Ταβουλάρης, ὁ ὑποκριθεὶς τὸν Δα-Μολίν, ἐπέδειξεν ἀκόμη μίαν φορὰν τὴν ὑπεροχὴν ἀξίαν του.